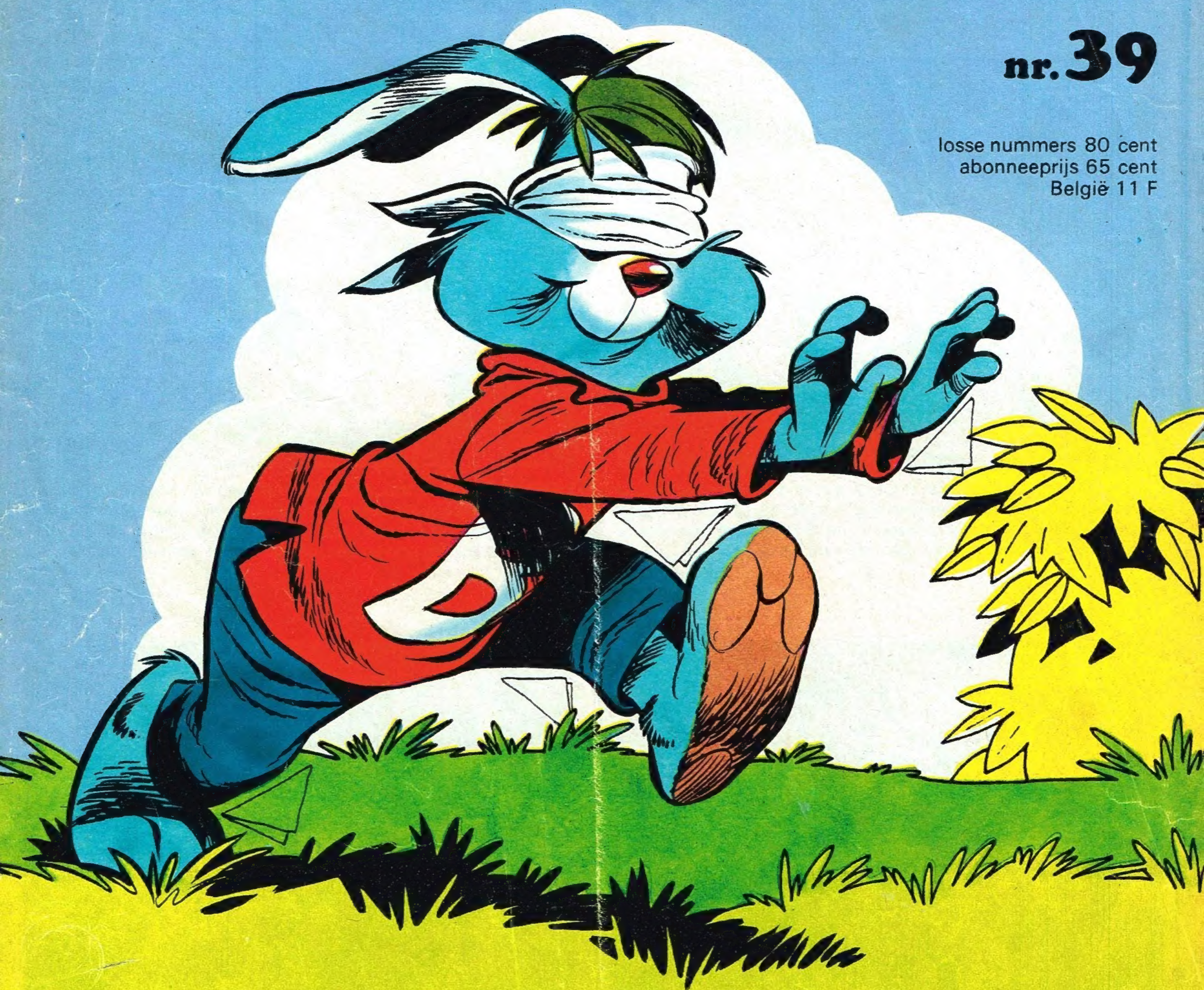
Bobo

VERSCHIJNT WEKELIJKS

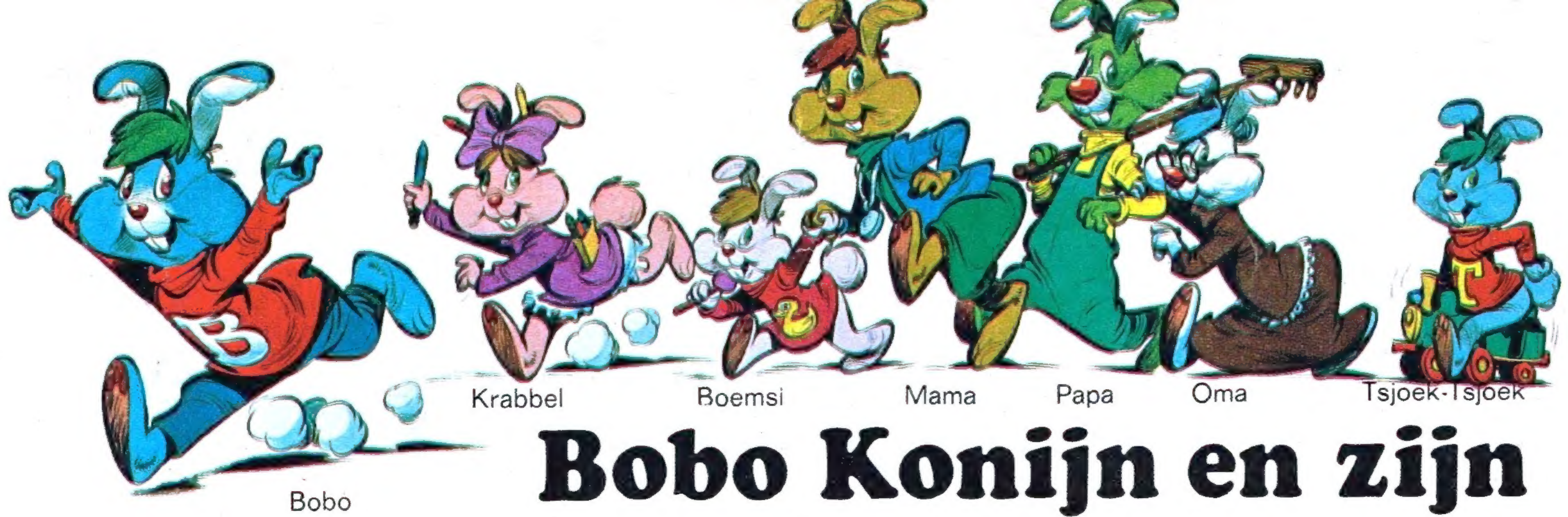
nr. 39

losse nummers 80 cent
abonneeprijs 65 cent
België 11 F

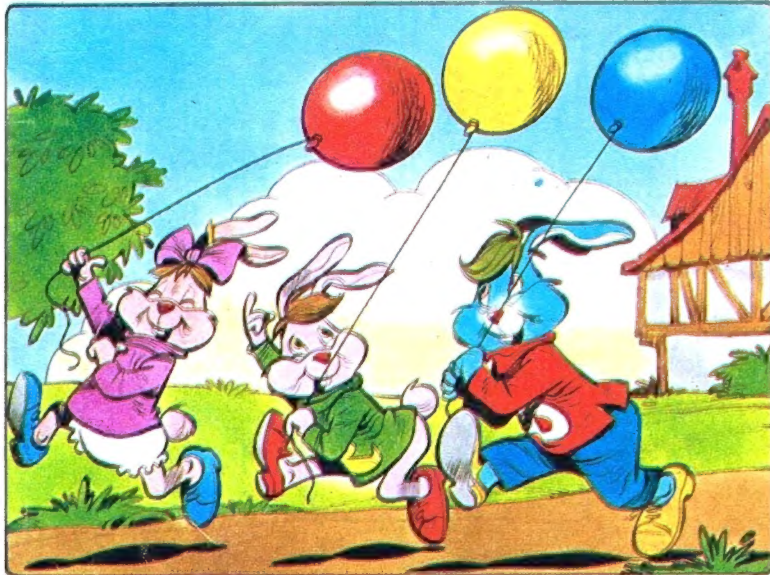

Bobo is blindemannetje aan het spelen, maar hij kan niets vinden. In de tekening zitten vier kleine doekjes verstopt. Zie je ze zitten?

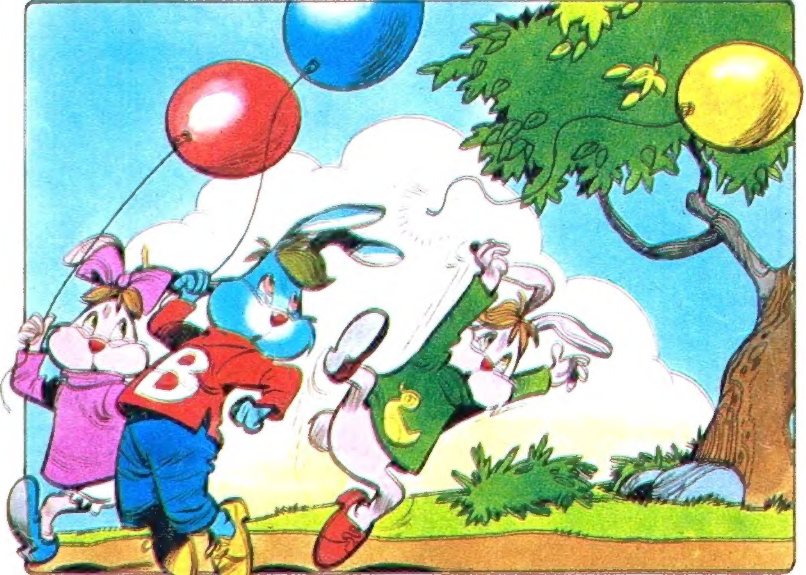
voorleesblad voor peuters en kleuters

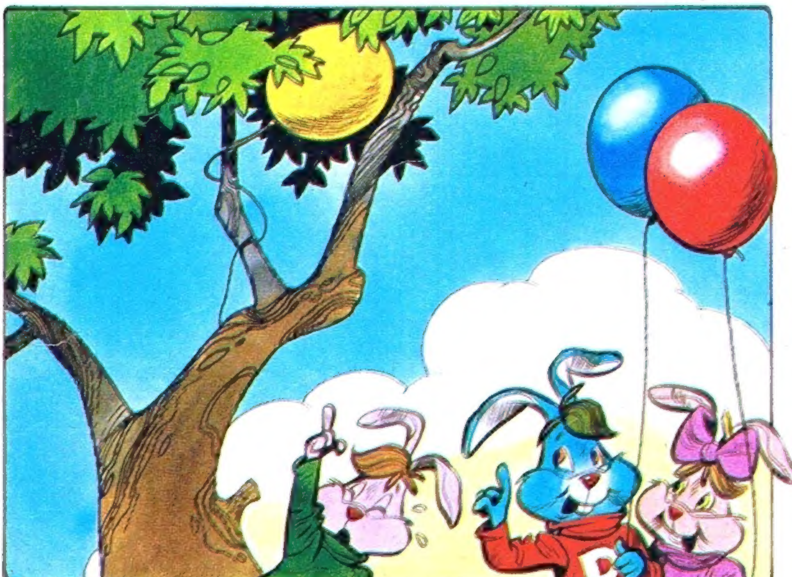
Bobo Konijn en zijn

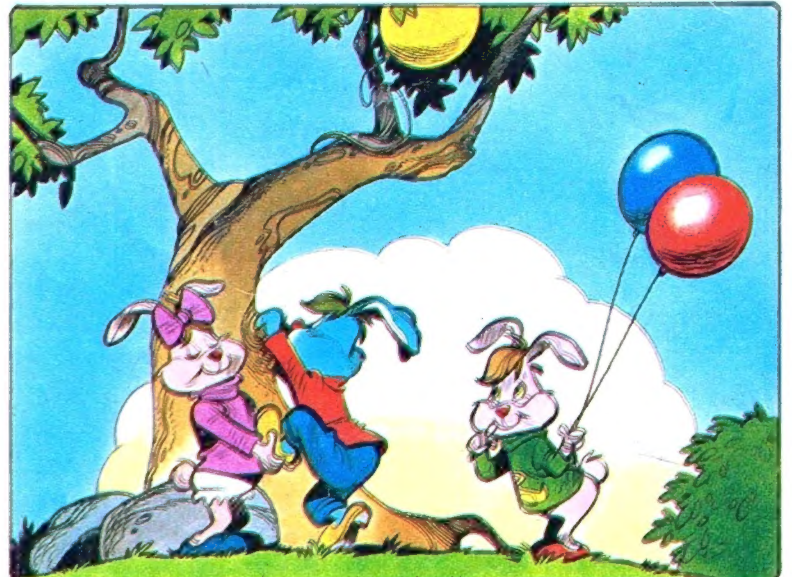
1. Bobo, Krabbel en Boemsi hebben alle drie nieuwe schoenen gekregen. En in de schoenenwinkel kregen ze er ook nog een ballon bij. „Wat een mooie ballonnen, hè, Bobo!" zegt Boemsi. „Ik vond het ook zo'n aardige meneer!" zegt Krabbel.

2. Opeens waait de ballon van Boemsi weg! „O, Bobo! Mijn ballon waait weg!" roept ze verschrikt. „Ik heb het touwtje niet goed vastgehouden!" Ze hollen allemaal achter de ballon aan. „Misschien zie ik hem nooit meer terug!" zegt Boemsi. Ze huilt bijna.

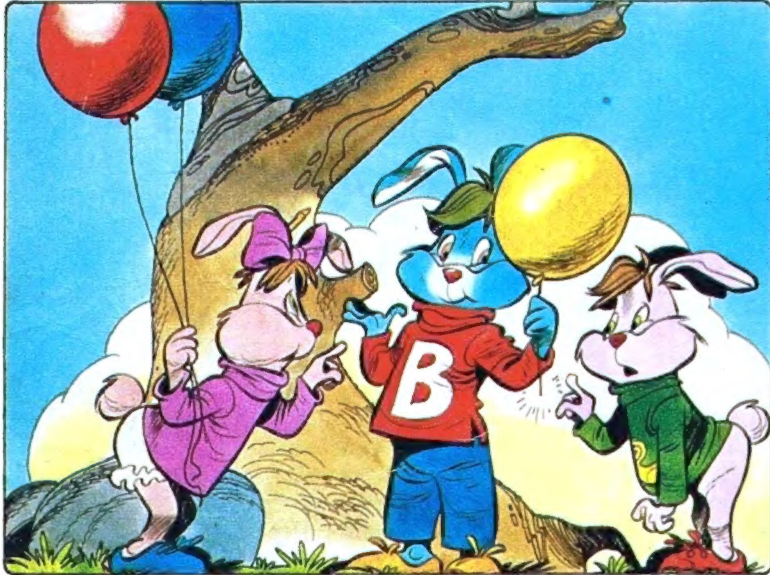
3. Maar even later zien ze de ballon van Boemsi in een boom hangen. „Daar is hij!" roept Boemsi. „Maar hoe krijgen we hem er nu uit?" En met een beteutert gezicht kijkt ze naar boven. Maar Bobo heeft al een plannetje. „Hee, moet je eens luisteren, Krabbel!"

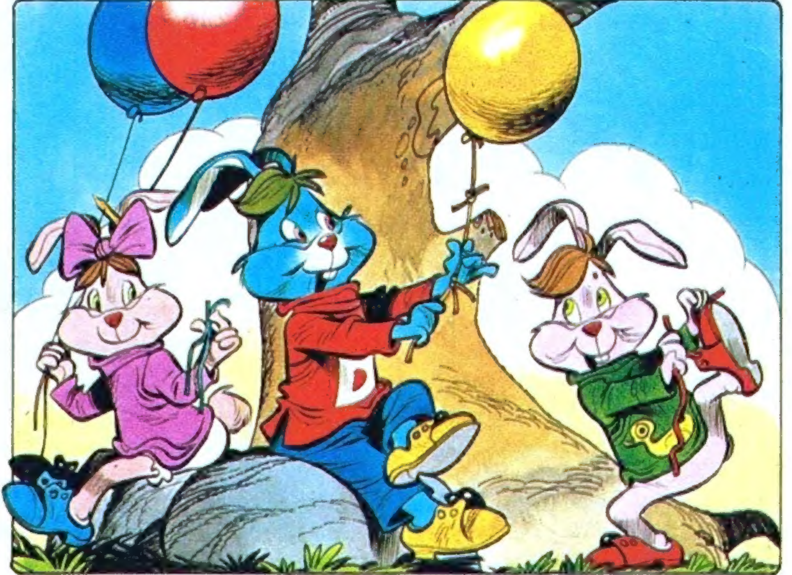
4. Vlug vertelt Bobo aan Krabbel wat hij van plan is. „Ja hoor, dat is goed!" zegt Krabbel. Krabbel gaat nu een beetje krom staan, en maakt van haar handen een opstapje. „Zo, nu kun je de boom inklimmen, Bobo!" zegt Krabbel. Voorzichtig klimt Bobo in de boom.

vrolijke familie

5. „Ik heb hem!" roept hij. En hij springt meteen naar beneden. Boemsi is natuurlijk erg blij, maar… „Er zit nog maar een heel klein touwtje aan de ballon!" zegt ze. „Hoe moet ik hem nu vasthouden?" Ze is natuurlijk bang, dat de ballon weer wegvliegt!

6. „Ik weet al wat!" roept Bobo. „We doen onze veters aan jouw ballon. Dan hebben we een heel lang touw!" Ze beginnen meteen hun veters uit de schoenen te halen en Bobo maakt ze aan de ballon van Boemsi vast. Net een touw!

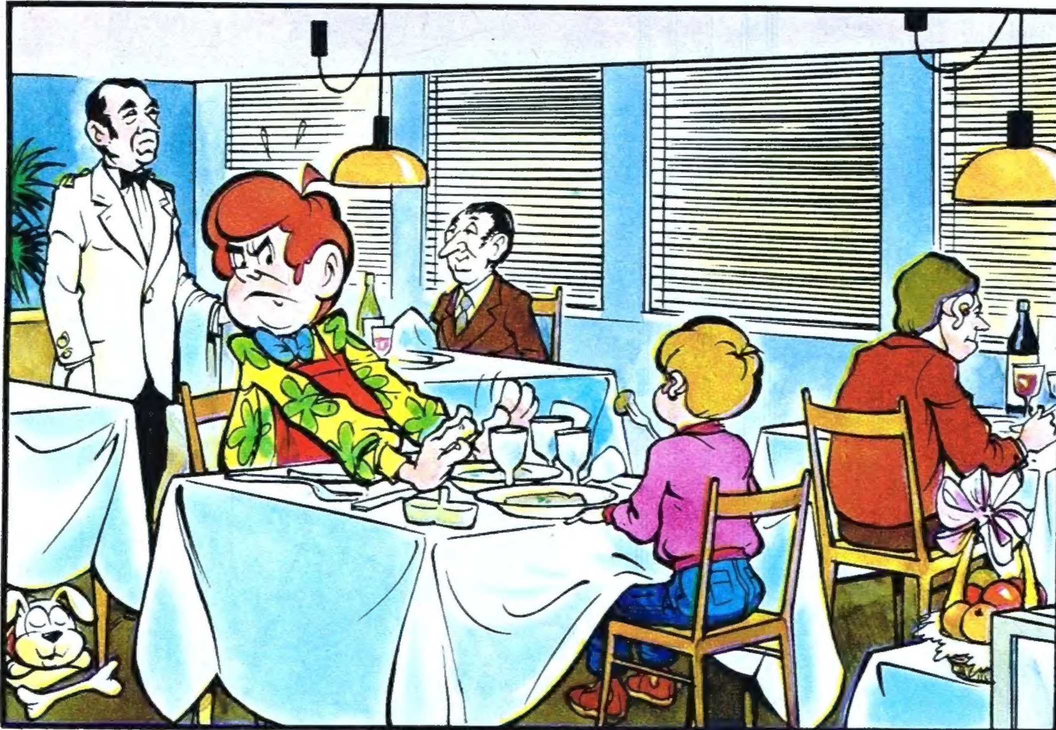
7. „Kijk eens! We zijn al bijna thuis!" roept Krabbel. „Ik zie mama al!" roept Boemsi. „Mama!" Maar mama kijkt heel verbaasd naar al die nieuwe schoenen zonder veters. „Waar zijn jullie veters?" vraagt ze verbaasd aan Bobo. Bobo wijst naar de ballon van Boemsi. „Daar!" zegt hij.

8. Dan snapt mama Konijn het. „Ik heb wel een nieuw touw in de schuur!" zegt ze. „Ik zal het even halen, maar dan moeten jullie je veters weer in je schoenen doen!" En als alle veters weer in de schoenen zitten, zit er een nieuw touwtje aan de ballon!

OOM STUNTEL

1. Natuurlijk is oom Stuntel een grote smulpaap. ,,Mmm!'' zegt hij als hij met Heintje naar het restaurant gaat. ,,Ik heb meer vreemd eten gegeten dan wie ook! Ik vertel je wat lekker is, Heintje!'' Maar als Heintje lekker zit te smullen, schuift oom Stuntel met een vies gezicht zijn bord eten weg. ,,Maar dat is helemaal niet lekker. . .!'' roept hij. ,,Als ik dit zelf doe, smaakt het allemaal veel beter. . .!''

2. Een beetje boos roept oom Stuntel de ober. „Ober!" zegt oom Stuntel. „Jullie kok weet het verschil niet tussen suiker en zout!" Nou, dat gelooft de ober niet! „Laat mij maar koken!" zegt oom Stuntel.

3. Nou, als oom Stuntel gaat koken, dan kan je weer van alles beleven natuurlijk! Parmantig zet oom Stuntel een hoge koksmuts op en loopt de keuken binnen. „Hier ben ik dan! Chefkok, specialist in lekkere hapjes... en nog veel meer!" roept oom Stuntel. „Koks! Schuur de pannen eens goed schoon!"

4. Van alle kanten haalt oom Stuntel potten, pannen, bekers en pollepels tevoorschijn. „Kijken jullie maar eens goed!" zegt hij tegen de koks. „Dit hier wordt een echte smulsaus!" De koks zijn zo nieuwsgierig dat ze bijna hun neuzen verbranden boven de pan. En oom Stuntel!? Die roert en roert en... kijkt erg trots!

gaat uit eten

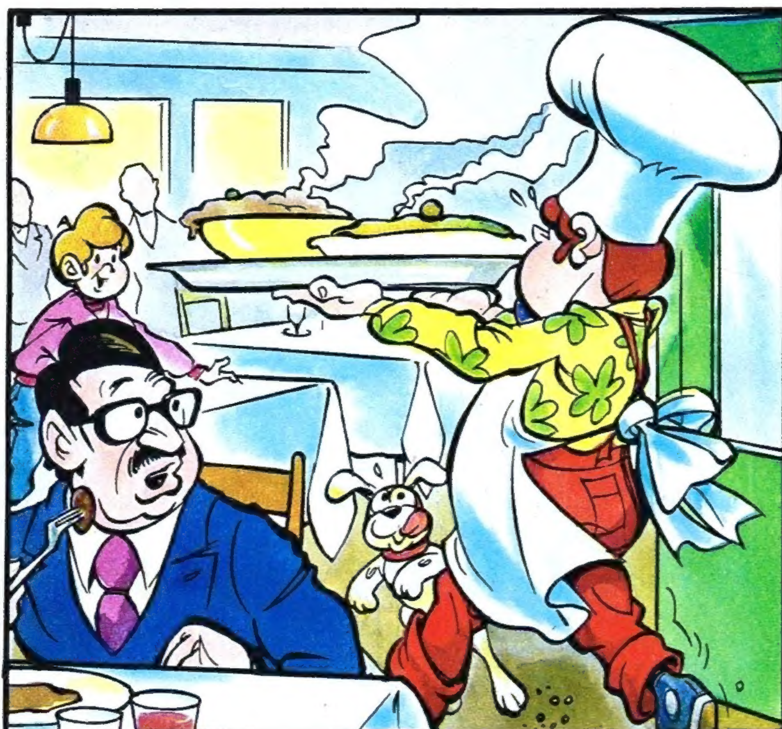
5. „Mmm... met deze pasta win ik de eerste prijs op de kookwedstrijd. Eten voor koningen en prinsessen!" roept oom Stuntel. En met zijn tong likt hij langs zijn lippen. „Mmmm... lekker hoor!"

6. Maar oom Stuntel houdt van erg veel kruiden in 't eten. „Zo, 'n beetje van dit en 'n beetje van dat... ik gebruik van alles wat!" zingt oom Stuntel. Uit de pannen klinkt geruttel!

7. „Zo!" roept oom Stuntel. „Nu leer ik jullie nog... pannekoek gooien! Hoe hoger hoe lekkerder de pannekoek straks smaakt!" Nou, dat geloven de koks maar half.

8. Als oom Stuntel alles op een grote schaal heeft gelegd, kijkt hij erg trots. „Eten moet niet alleen lekker zijn, maar... het moet er ook goed uitzien!" zegt oom Stuntel. Trots brengt hij dan de schotel het restaurant binnen. Hij heeft zelfs zijn koksmuts nog op. Heintje maakt alvast ruimte op de tafel!

9. Als oom Stuntel aan tafel zit, neemt hij een hap. Maar dan gebeurt het! Plotseling springt hij op. Wat gebeurt er nou?! „Ahoe... Ai!" roept oom Stuntel hard. Uit zijn mond komt een grote vuurstraal. Natuurlijk heeft oom Stuntel teveel kruiden gebruikt. „Hier: water, oom! Ik blus wel!" roept Heintje.

Puzzelen met Bobo

Kijk, allemaal plantjes in mooie potten. Daaromheen liggen een hele boel bladeren; die zijn er afgevallen. Zoek nu de goede bladeren bij de planten op.

* *

Bobo's fotohoekje

Regelmatig krijgt de redaktie van Bobo leuke foto's toegestuurd, die ouders hebben gemaakt van hun Bobo-kleuter. Daar zaten vaak zùlke aardige foto's bij, dat wij op het idee kwamen hier een regelmatig terugkerend *fotohoekje* van te maken. Heeft u een gezellig, spontaan kiekje van uw kleuter, stuur het dan op naar Bobo. Om de andere week wordt er dan in *Bobo's fotohoekje* een ereplaatsje vrijgemaakt voor de „prijs-foto". En... *alle* inzenders kunnen nog rekenen op een aardige verrassing ook!

Het formaat van de foto, *alléén zwart-wit,* mag niet groter zijn dan 6 x 9 cm. Aan de achterkant van de foto zet u in duidelijke blokletters de naam en de leeftijd van uw kleuter, het adres, de woonplaats en de provincie. Bovendien is het noodzakelijk een *negatief* bij te sluiten en een postzegel van 40 cent; dit voor terugzending van foto en negatief.

Uw inzending zó adresseren:
Bobofoto, Postbus 6003, Haarlem

Carmen van Bussel (5 jaar) Willem-Alexanderstraat 11 Westervoort

Krabbels eigen kleurplaat

Mmm, wat ziet dat er heerlijk uit! Dit heet een sorbet: allemaal verschillende soorten ijs in een glas en een klodder slagroom er boven op. En of dat nog niet lekker genoeg is wordt er nog een wafeltje ingestoken. Welk soort ijs vind jij het lekkerst? Aardbeien. Nou dan kleur jij jouw ijsje natuurlijk rood!

DE BOLLEBAASJES ZIJN WEER BEZIG!

De Bollebaasjes zijn in een ver land op bezoek: helemaal in Perzië! En da's een gek land, hoor... allemaal zand, en witte huizen, en er vliegen daar net zo veel tapijtjes rond als er bij ons fietsen rijden! Je begrijpt, dat de Bollebaasjes het daar best leuk vinden. Het dikke Bollebaasje probeert een echte waterpijp... maar aan zijn gezicht te zien, is het niet zo lekker! Opa wilde net even lekker uitrusten op een tapijtje, als... die opeens begint te vliegen! Zie je, hoe hij daar van schrikt? En een ander Bollebaasje is in een opgerold vliegend tapijtje terecht gekomen! Zeg, heb je dat kleine Bollebaasje al gezien, die een hoedje op zijn hoofd heeft gezet? Maar o, dat hoedje is veel te groot... alleen zijn beentjes steken er maar onderuit! En heb je oma Bollebaas al het kleedje zien vegen hoog in de lucht? Je ziet zelf vast nog wel meer gekke Bollebaas-dingen!

OP ZOEK NAAR EEN LIEVE POPPENMOEDER

Het is midden in de nacht. Alles in het huis is donker, en doodstil. Alles? Nee, toch niet... luister maar, in het slaapkamertje van Rosalinda! Rosalinda zelf ligt lekker te slapen. Maar in de kast! Oeioei, wat een boze stemmetjes, en wat een gemopper! „Bah!" zegt Beertje, de kleine gele teddybeer. „Bah, bah en nog eens bah. Die Rosalinda... ik vind haar maar een slechte poppenmoeder, hoor!" „Precies!" zegt Ank, de pop met de grote blauwe ogen. „Moet je mij eens zien! Mijn haar... dat moet nodig uitgekamd worden. En mijn kleertjes..." verdrietig kijkt ze naar beneden. „Meteen de eerste dag al scheurde mijn rokje. En die is nou nòg niet gemaakt. En ik loop al een hele tijd rond op één sok en één schoen." „Ja, met jou is het helemaal erg," knikt Beertje. „En het is toch ook raar, dat wij in de kast op een plank staan? We liggen niet eens in een poppenbedje!" Zo mopperen die twee nog een poosje door. Nee, een goede poppenmoeder is Rosalinda niet! „Ik weet wat!" zegt Beertje opeens. „We lopen weg!" Ank snapt er niets van. „Weglopen?" „Ja, gewoon zo!" zegt Beertje, en hij duwt meteen de kastdeur open. Oei! Wat kraakt dat! Bang blijven Ank en Beertje doodstil staan. Maar gelukkig: Rosalinda slaapt gewoon door. „We gaan op zoek naar een lieve poppenmoeder!" fluistert Beertje. „Kom op!" Ank vindt het wel een beetje griezelig: weglopen. Maar ze vindt toch zelf ook wel, dat het zo niet langer gaat, dus sluipt ze heel stilletjes achter Beertje aan, de trap af, net zolang tot ze buiten op de stoep staan. „Hèhè," zuchten ze allebei. Tot zover is alles goedgegaan. „Wat is het donker, hè?" fluistert Ank. „Ja," bromt Beertje terug. Dan geeft hij Ank een hand. „We gaan, Ankie!" zegt hij vrolijk. „Welke kant zullen we opgaan?" Ank kijkt eens om zich heen. Hm... aan de ene kant is alles pikkedonker, maar aan de andere kant schijnt een lantaarn-

paal, in de verte. „Die kant," zegt ze, en ze wijst naar de lantaarnpaal. En dus gaan Ank en Beertje die kant op. Ze lopen eerst een heel stuk rechtdoor, en pas als de lantaarnpaal al weer een heel stuk achter hen ligt, gaan ze rechtsaf. En dan wéér een stuk rechtdoor. Het is heel stil op straat. Ja natuurlijk: het is ook al zo verschrikkelijk laat! Steeds verder en verder lopen ze. Ze zorgen er goed voor, dicht bij de huizen te blijven... stel je voor, dat iemand hen ziet! Opeens kijkt Beertje in de lucht. „Ik voel een spatje!" zegt hij. Ank kijkt ook in de lucht. „Ik ook!" zegt ze dan. En het blijft niet bij één spatje. Het worden er steeds meer en meer en meer, netzolang tot het keihard regent. Eerst vinden Ank en Beertje het nog niet zo erg. Maar na een kwartiertje wel! Dan zijn ze allebei kletsnat geworden, en koud ook. „Waar blijft die lieve poppenmoeder nou?" vraagt Ank zielig. Tja, dat weet Beertje ook niet. Was het eigenlijk wel zo'n goed plannetje? „Laten we ergens schuilen," zegt hij dan. Ze kijken eens om zich heen. Ja, daar is een deur met een afdakje erboven! Dicht drukken ze zich tegen de deur aan; zo blijven ze precies droog. En voor ze het zelf in de gaten hebben... vallen ze allebei in slaap! Maar wat die domme Ank en Beertje óók niet in de gaten hebben, is, dat ze wel een heel stuk gelopen hebben, maar... dat ze in een kringetje hebben gelopen! En je raadt nooit, wat er dan gebeurt. Want tja, na een tijdje houdt de regen op, en dan wordt het dag. Iedereen wordt wakker, en als het tijd is om naar school te gaan, gaat de voordeur open, de voordeur met het afdakje erboven. Boem! Daar vallen Ank en Beertje achteruit, met hun rug op de mat. „Maar... dat zijn Ank en Beertje!" roept een heel bekende stem. Ank en Beertje worden er wakker van, en wat zien ze? Hun eigen Rosalinda! Die geeft hun allebei een dikke zoen en trekt hen dan schone, droge kleertjes aan. „Dag!" fluistert Rosalinda, en ze stopt ze lekker in het poppebedje. „Ik was zo ongerust, maar nu zal ik heel, heel lief voor jullie zijn!" Ank en Beertje kijken elkaar aan. „Toch nog een lieve poppenmoeder!" zeggen ze blij, en dan vallen ze tevreden in slaap.

simmie het olifantje met de lange slurf

„Daar is hij weer," fluistert Rongrong. „Ik heb werkelijk nog nooit zo'n mooie vlinder gezien. Maar bleef hij nou maar eens even stil zitten, zo kan ik toch nooit een foto maken. Weet je wat, ik ga hier stil zitten wachten tot hij komt."

„Wat ben jij aan het doen, Rongrong?" vraagt Simmie verbaasd. De vlinder vliegt verschrikt op. „Kijk nou eens wat je doet," roept Rongrong boos. „Je verjaagt die mooie vlinder. En ik wou nog wel een foto van hem maken."

„Oh, wees niet boos, Rongrong. Ik wist niet dat je aan het fotograferen was. Maar ik heb een goed plannetje. Ik maak een geweldig mooie bloem van mijn slurf. Daar komt de vlinder vanzelf op af en dan maak ik een foto voor jou."

Simmie gaat op zijn rug liggen en slingert zijn slurf in de lucht. „Oh", roept Rongrong. Simmie maakt een prachtige bloem van zijn slurf. Daar komt de vlinder weer aan. Klik! zegt het fototoestel. „Alsjeblieft Rongrong, een foto."

Kijk nou eens...

. . .zie die gekke aapjes,
wat zijn ze leuk aan het spelen
In het grote dierenbos
hoef je je nooit te vervelen.

Maar. . . zie je de boze tijger
hij maakt een eind aan 't plezier
de aapjes klimmen van de schrik
op de rug van de tapir.

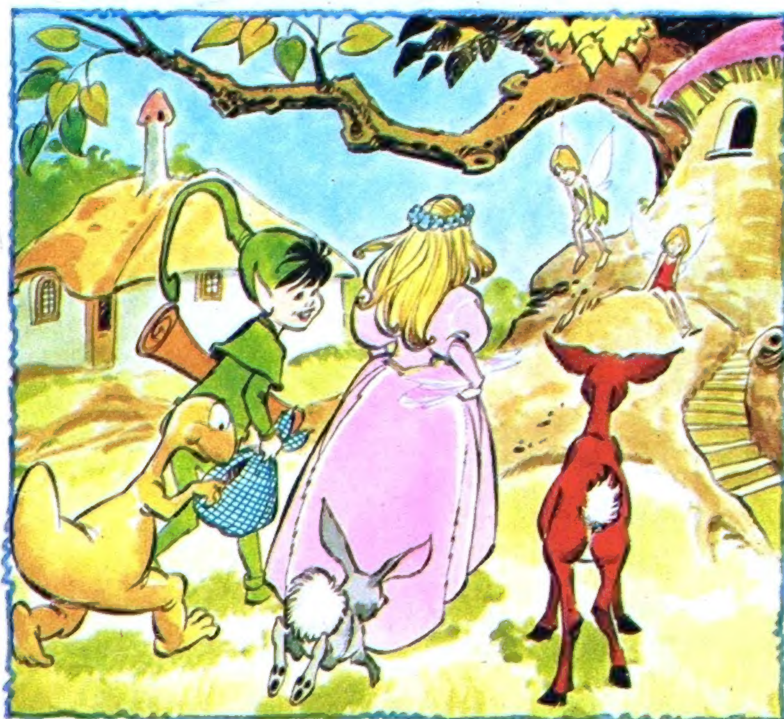
GA JE MEE NAAR

1. Wanda en Pukkie gaan vandaag piknikken in het bos. „Laten we maar een heleboel lekkers meenemen," zegt Wanda. „Onze vriendjes, de dieren, zullen wel honger hebben!" Als ze buiten de poort van de paleistuin komen, komt Dino opgewonden aanrennen. Hij wijst en springt steeds maar heen en weer.

2. Natuurlijk zijn Wanda en Pukkie erg nieuwsgierig. Vlug lopen ze achter Dino aan. Als ze bij de open plek in het bos komen, wijst Dino op de grond, vlak bij de varens. „Kijk eens!" roept Pukkie. „Maar dat zijn vleugeltjes!" zegt Wanda verwonderd. „Die moeten van een elfje zijn!" zegt Pukkie slim.

3. Met z'n drieën lopen ze naar het elfjesdorp. Wanda voorop met de vleugeltjes. „Een elfje zonder vleugeltjes is erg zielig" vindt Pukkie. „Maar goed dat Dino ze gevonden heeft!" Dino kijkt erg trots. „Kijk, daar is het elfjesdorp al," zegt Wanda. „Leuk hè, om de elfjeskoningin weer eens te zien."

4. De elfjes kijken allemaal heel erg verbaasd, als ze Wanda zien met de vleugeltjes. „Nee, we weten niet van wie de vleugeltjes zijn!" zeggen ze allemaal. Maar Pukkie wijst naar een klein elfenhuisje met de raampjes dicht. „En wie woont daar?" vraagt hij. „Die wil niet naar buiten komen!" zegt een elfje.

Weekblad **Bobo** | Een uitgave van Oberon bv

Postbus 6003
Ceylon 5-25, Haarlem
tel. (023) 33 90 40

nr. 39 - 27 september 1974

Abonnementsopgaven: Schrijf naar postbus 400, Amsterdam of bel 020-5411345 dan wel één van de onder „inlichtingen, klachten, enz." vermelde nummers. **Abonnementsprijzen:** 65 cent per week of f 8,45 per kwartaal (13 weken). **Losse nummers:** 80 cent, verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. Prijzen en condities buiten Nederland en België worden op aanvraag verstrekt. **Verkoop en distributie.** Medianet bv, Postbus 400, Amsterdam. **Betalingen.** Wie het blad via de bladenman/ wederverkoper ontvangt, kan de betaling met hem (per week, maand of kwartaal) regelen. Komt het blad per post, dan wordt voor de betaling per kwartaal een stortings/acceptgirokaart toegestuurd. **Inlichtingen, klachten enz.** Abonnees die het blad via de **bladenman/wederverkoper** ontvangen, kunnen zich tot de volgende servicepunten wenden: **Amsterdam,** Parnassusweg 215, tel.: 020/736211-736212. **Alkmaar,** De Laat 12-14, tel.: 02200/16077. **Arnhem,** Boulevard Heuvelink 147, tel.: 085/451551-451553. **Breda,** Jorisstraat

SPROOKJESLAND?

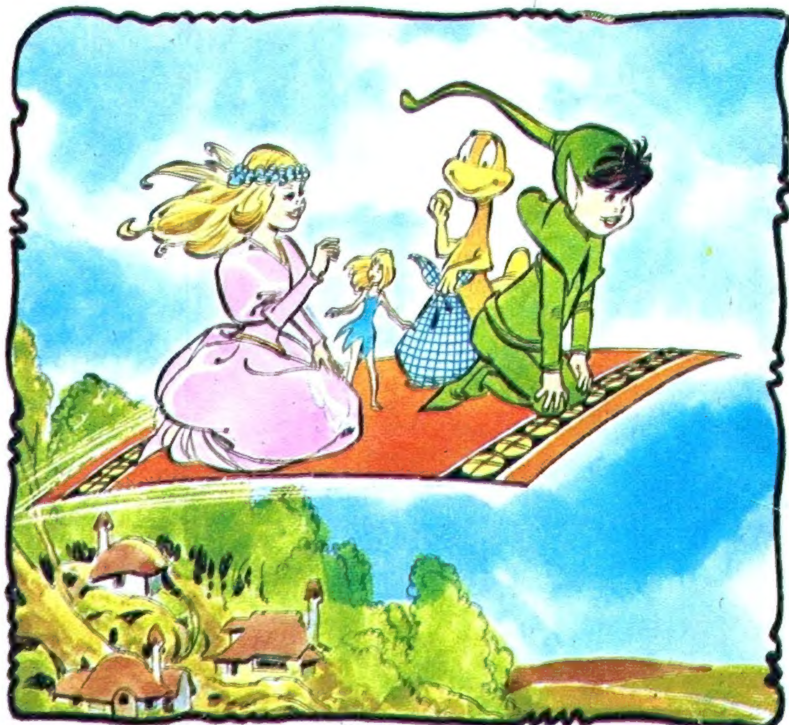
5. Nieuwsgierig gluren Pukkie, Wanda en Dino om het hoekje. En wat zien ze? Een klein elfje, dat heel erg verdrietig in haar bedje ligt. „Ik ben mijn vleugeltjes verloren!" snikt het elfje. „En ik schaam me zo... ze zullen me allemaal uitlachen!" Maar Wanda zegt vriendelijk: „Wij hebben je vleugeltjes gevonden!"

6. Natuurlijk is het elfje erg blij. „Blijf maar zitten, dan maak ik de vleugeltjes op je rug vast," zegt Wanda tegen het elfje. Maar het lukt niet zo erg. „Zie je wel," zegt het elfje verdrietig. „Nooit krijg ik mijn vleugeltjes meer terug. Hoe moet ik nu vliegen?" Dat arme elfje!

7. Maar Wanda wil het elfje toch graag helpen. „Weet je wat," zegt Wanda, „we sluipen door het achterdeurtje naar buiten." Voorzichtig doet zij het deurtje open. Dan sluipen ze weg en niemand heeft hen gezien. „Sst!" zegt Wanda. Het elfje is erg nieuwsgierig. „Krijg ik echt nieuwe vleugeltjes?" vraagt ze.

8. „We gaan een hele knappe tovenaar zoeken," zegt Wanda. Het elfje is wel een beetje bang. „Zo hoog heb ik nog nooit gevlogen," zegt ze. En Dino? Die zit al het lekkers op te snoepen. „Zo, over een uurtje heb jij weer nieuwe vleugeltjes, hoor," zegt Wanda. Het elfje kan gelukkig weer lachen!

20, tel.: 01600/52250-52251. **Den Haag,** Stationsweg 76, tel.: 070/632944-632947. **Eindhoven,** Stratumsedijk 23 h, tel.: 040/112625. **Enschede,** Brinkstraat 121, tel.: 05420/15828. **Groningen,** Ged. Kattendiep 29, tel.: 050/125650. **Leeuwarden,** Verlengde Schrans 26, tel.: 05100/26330. **Roermond,** Willem II Singel 33a, tel.: 04750/13343. **Rotterdam,** Brandersplaats 12-13. tel.: 010/132090. **Utrecht,** Bartoklaan 21, tel.: 030/938941. **Zwolle,** Westerstraat 21, tel.: 05200/13551. Kantooruren van 8.30 uur tot 17.00 uur van maandag t/m vrijdag. Voor abonnees die het blad **per post** ontvangen: Afdeling Postabonnementen BOBO, Postbus 299, Haarlem, tel.: 023/339040. **Adreswijzigingen.** Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman/wederverkoper of de Afdeling Postabonnementen (zie inlichtingen, klachten enz.) **Advertenties.** Admedia bv, Postbus 7902, Amsterdam, tel.: 020/5411345. **Verdeler voor België** NV Tijdschriften Uitgevers Mij., Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, tel.: 03-382380. Postrekening nr. 834.05. Prijs per nummer 11 F; verkrijgbaar bij de verkoper en in de boek- en dagbladhandel.
Halfjaar-verzamelbanden (om zelf oude nummers van BOBO in te binden) zijn op aanvrage verkrijgbaar bij de bladenman/wederverkoper à f 7,50. Ziet u de bladenman/wederverkoper niet, dan kunt u ook bestellen door overschrijving van f 7,50 + f 1,– verzendkosten (totaal dus f 8,50) op girorekening nr. 9229 t.n.v. Medianet bv, Extra Uitgaven, Amsterdam. duidelijk bij betaling vermelden: „Verzamelband BOBO".

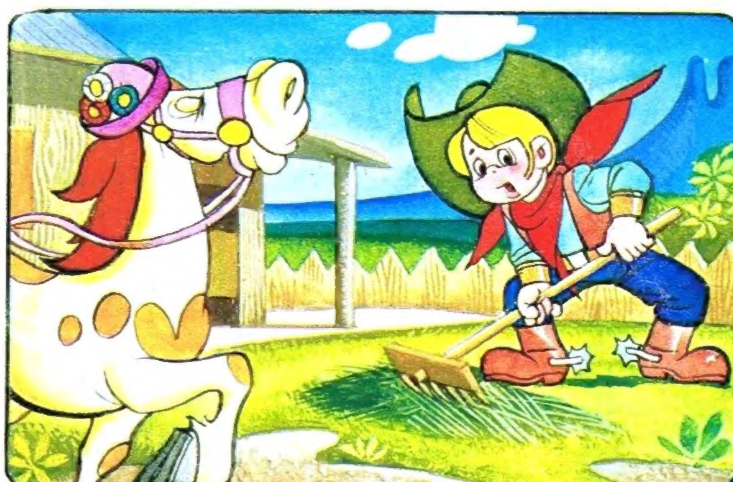

Jimmie de cowboy

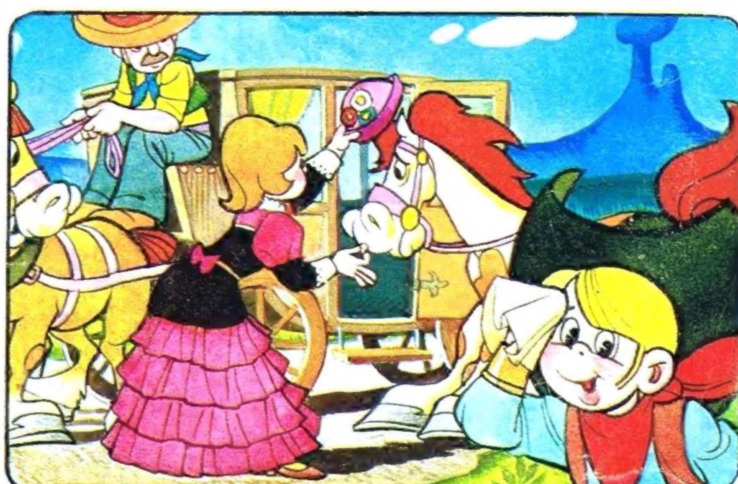
1. Appel is een beetje verdrietig. De hele dag loopt zij al in het bos. Op de boerderij heeft Jimmie het veel te druk om met haar te spelen. Maar plotseling hinnikt Appel. Wat ziet zij daar... voor haar ligt een hele mooie hoed!

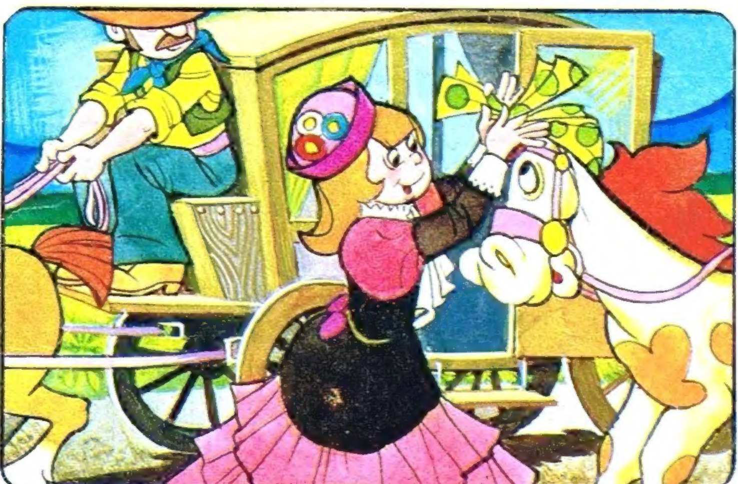
2. Natuurlijk is Appel erg blij. Zij zet de hoed op haar paardehoofd. Trots als een pauw loopt zij de stal binnen waar Jimmie net bezig is het hooi op een grote hoop te vegen. „Ho, Appel!" roept Jimmie, „wat een mooie hoed!"

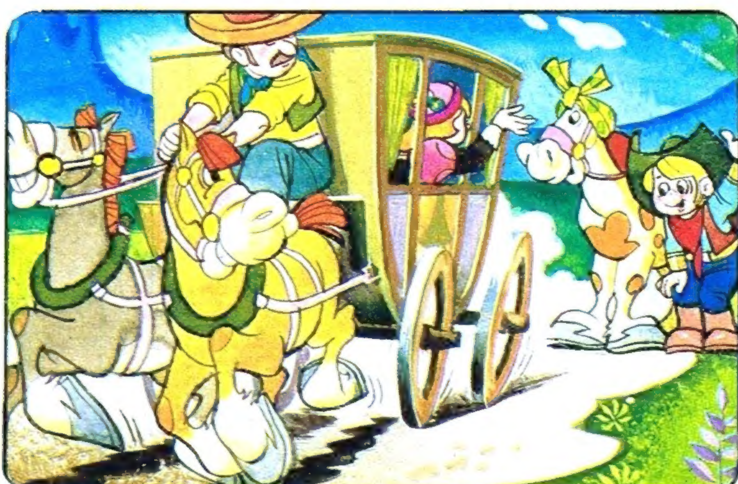
3. Dan vertelt Appel het hele verhaal. Maar net als zij uitverteld is, komt de postkoets eraan. „Daar!" roept een mevrouw, die in de postkoets zit! „Dat paard daar heeft mijn afgewaaide hoed op! Stoppen, koetsier... stoppen...!"

4. Tja, en zo is Appel haar hoed weer kwijt. „Toen de postkoets daarnet door het bos reed, waaide mijn hoed af," zegt de mevrouw tegen Jimmie. „Maar gelukkig heeft Uw paard hem weer gevonden!" En dan geeft ze Appel een klontje suiker.

5. Maar Appel vindt het maar niks. Als de mevrouw dat ziet krijgt ze 'n plannetje. „Hier heb jij een mooie hoofddoek!" zegt ze. Nou, dat wil Appel wel. Als de mevrouw de hoofddoek om Appels hoofd bindt kijkt zij heel erg trots.

6. Zo, denkt Appel. Nu ben ik weer 't mooiste paard van de stad. Trots loopt Appel rond. „Tevreden?" vraagt de mevrouw. Appel knikt. De paarden van de postkoets moeten erg om Appel lachen. Een paard met 'n hoofddoek, ha-ha!!